

אני חושב עליך ואני רואה מסע מופלא בנתיבותיה של ארץ החיים.
 אנו כואבים ונבוכים לנוכח הקטיעה החדה והפתאומית של המסע אשר
 החל בסוריה לפני חמישים ושלש שנים – ובמהלכו סיפור מרתק על ילד
 בן חמש הגונב את הגבול בעלותו למולדת ... והנה תחילת דרכו אל
 תוך תחילת דרכה של האומה ...
 במסע הזה אתה גדל, מתחנך ומתפתח בתוך המשפחה הקיבוצית הרחבה.
 עד מהרה אתה לובש מדים ואנו רואים אותך כסמל בחיל השריון, מתקן
 מנועים ומסיר שרשראות מאובקות של טנקים.
 חוזר לקיבוץ תוך חיזוק הקשר עם האחים, האחיות ואמא.
 תקופת הימאות: קצין מכונות בצי הסוחר. חוצה אוקיינוסים ורואה
 ולומד עולם.
 מתבגרים ביחד!
 משפחה מוקמת, אפרת, אייל ואסף מקשטים את חיוכי הנחת שלך ושל ורד.
 להקת מחול ומסביב לעשן המנגל המשפחה וחוגי החברים. חברים מלא
 כל הארץ: בזכרון, בכפר סבא, בעין הוד, באילת ובטבריה ואיפה לא?
 ונמשך המסע ורואים מדגה, מפעל, שווק בננות, משאית, בנין ... ותוך
 כדי- שמחנו וחגגנו איתך ועם ורד ועם סבא והסבתות: – את חתונתה של
 אפרת.
 ראינו על פניך את האושר.
 אני חושב עליך ואני חש את הנינוחות, את הקלות להתרועע, את הצחוק
 בחבורה. גם כשבעסנו עליך אהבנוך!
 מעמו הטוב של טיול לסיני, לאילת או לגליל משתמר בזכרי, את רוח
 החביבות המיוחדת, ההומור הקולח ואת שמחת החיים הטבעית שהיא רכושך
 המובהק.
 אני חושב עליך ואני יודע שהרבה שתיקה כואבת גזרת על עצמך בתקופה
 האחרונה – ואנו לא ידענו לרפאה ... ואתה – בהומור, בשלווה ובחוסן
 הפנימי של אישיותך – גדולתך.

תמיד תחסר לנו !!!

יוסף ישראלי

6.1.93

גמלי

ביום יקר, אני עומד פה מולך, מסדק (האמין).
היינו בן-אדם כל-כך ישר, רגיש, צדיק ואף גיבור באהבה.
היינו קרן אור ומשפחה - צוהר וחם.
הנאמנה שלך הורגשה כל מקום בו היינו וחיינוך לא סובייק.
אמנו אופטימי, גמדי, רגיל טוב.

לפי כשהבקרתי לא הסתדרו אמנו בדיוק כפי שרצונו,
יצאנו אמנו את החיות והאדם שבהם, והלך בקט, בספונטניות,
כפי וחלי - בדרך המיוחדת שלך שרק אלה יכולים לפעול בה כן.
ל-כך אהבנו את החיים. עשינו הכל כפי שהיה ברוח,
אחיה אלהים. הם מילאו אתם באנשים ושמחה, ואמר מילא אלהים באו.
החיים היו עבורך ערך עליון ומקודש. לפי כשהיינו חולה,
נשהגשנו לא טוב, לא נהנו לעצמנו והעברנו ושלחו.
הרגשנו שאנו מופסדים, שאנו חיים ולא זקוקים עוד ריחוק,
אשר עוד שיר.

אני אומר - היינו - אך בשביל אתה צדיק.
זה בלתי נתפס במחשבה וראוי אלהים פה,
ואנו ושמנו אלהים צוחק.

אדעג שהשגיחה שלך היא נידחית
אני נפוצה ממך גמלי -

היה שלום.

מורן